Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1902. Wydano i rozesłano dnia 15. lipca 1902. Część X.

Nr. 51.

Ogłoszenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 25. maja 1902 L. 2287. w sprawie ustanowienia ściślejszego rejonu ochronnego dla źródeł wody mineralnej w Szczawnicy powiatu Nowy Targ.

C. k. Starostwo górnicze dla Galicyi podaje niniejszem do wiadomości, że c. k. Urząd górniczy okręgowy w Krakowie w porozumieniu z c. k. Starostwem w Nowym Targu orzeczeniem z dnia 2. lipca 1901 L. 3425, ustanowił wskutek prośby Feliksa Pławickiego w Szczawnicy o zmianę rejonu ochronnego ustanowionego orzeczeniem c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 19. kwietnia 1876 L. 78, dla źródeł wody mineralnej w Szczawnicy, na podstawie przeprowadzonych w dniach 27. i 28. czerwca 1901 z upoważnienia c. k. Starostwa górniczego, — które powołane orzeczenie wydało było w I. instancyi, — komisyjnych dochodzeń i rozpraw, w myśl §§. 18. i 222. powszechnej ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854, Dz. p. p. Nr. 146, tudzież §§. 34. i 36. krajowej ustawy naftowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 35 ex 1886, nowy rejon ochronny, którego granice tworzą następujące linie.

Wychodząc z punktu zetknięcia się granic gmin katastralnych Szczawnica niżna i Krościenko powiatu Nowy Targ, z granicą powiatu Nowy Sącz biegnie granica północna tego rejonu ochronnego wzdłuż granicy powiatów Nowy Targ i Nowy Sącz aż do punktu zetknięcia się tej granicy z granicą gmin katastralnych Szczawnica niżna i Szlachtowa powiatu Nowy Targ. Od tego punktu biegnie granica wschodnia rejonu ochronnego wzdłuż granicy gmin Szczawnica wyżna i Szlachtowa aż do punktu, w którym granica ta oddala się od lewego brzegu Potoku Ruskiego na odległość 300 m. w linii prostej. Granicę południową rejonu ochronnego tworzy linia prowadząca od tego ostatniego punktu równolegle do lewego brzegu Potoku Ruskiego

w odległości 300 *m* aż do przecięcia się tej linii z granicą gmin Szczawnica niżna i Krościenko. Granica zachodnia wreszcie biegnie od tego ostatniego punktu wzdłuż granicy gmin Szczawnica niżna i Krościenko aż do punktu zetknięcia się tejże granicy z granicą powiatu Nowy Sącz i uzyskuje w ten sposób połączenie z granicą północną rejonu ochronnego.

W tym w ten sposób ograniczonym rejonie ochronnym zakazuje się i nadal wszelkich robót mających na celu poszukiwanie minerałów zastrzeżonych lub żywicznych. Część południowa gmin katastralnych Szczawnica niżna i Szczawnica wyżna położona na południe od linii w odległości 300 *m* równolegle do lewego brzegu Potoku Ruskiego prowadzonej, zostaje zatem z ustanowionego dotychczas rejonu ochronnego wyjętą i oddaną na cele poszukiwań minerałów zastrzeżonych lub żywicznych.

Orzeczenie to opiera się na okoliczności, że według opinii znawców warstwy geologiczne, położone na lewym brzegu Potoku Ruskiego, nie pozostają w żadnym bezpośrednim związku z warstwami na prawym brzegu tego potoku występującemi, że więc ta część południowa gmin katastralnych Szczawnica niżna może być oddaną na cele poszukiwań górniczych.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 52.

Ustawa

z dnia 25. kwietnia 1902, o wyłączeniu ze związku gminy Prądnik biały, osad Górka narodowa i Witkowice i utworzeniu z nich samoistnej gminy administracyjnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Osady Górka narodowa i Witkowice zostają w obecnych swoich granicach, o ile granice te obejmują zwartą całość terytoryalną, wyłączone ze związku gminy Prądnik biały w powiecie krakowskim i mają odtąd stanowić samoistną gminę administracyjną.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązaną ma być dotychczasowa Rada gminna wspólnej gminy Prądnik biały i przeprowadzone być mają wybory do osobnej Rady gminnej w Prądniku białym i osobnej Rady gminnej w Witkowicach z Górką narodową.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 25. kwietnia 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 53.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 10. czerwca 1902 L. 6298/pr., o nadaniu osadom Górka narodowa i Witkowice, wyłączonym ze związku gminy Prądnik biały i połączonym w samoistną gminę administracyjną, nazwy „Witkowice“.

Ustawą z dnia 25. kwietnia 1902 (Dz. u. kr. Nr. 52.) wyłączono osady Górkę narodową i Witkowice ze związku gminy Prądnik biały i utworzono z nich samoistną gminę administracyjną.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 31. maja b. r. L. 17.102 postanowiło w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu i sprawiedliwości, że nowo utworzona gmina administracyjna ma nosić nazwę „Witkowice“.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 54.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 24. maja 1902 L. 33.443, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Mielcu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Tuszów-Brzeście-Sadkowa góra na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Mielcu, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Tuszów-Brzeście-Sadkowa góra na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Tuszów-Brzeście-Sadkowa góra, Wydziałowi powiatowemu w Mielcu, jako władzy zarządzającej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 24. maja 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Kazimierz Laskowski w. r.

Nr. 55.

Rozporządzenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 15. czerwca 1902 L. 14.850/pr., o zaprowadzeniu oświetlenia rezerwowego we wszystkich budynkach teatralnych w Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1901 L. 19.962, zarządza się ze względów bezpieczeństwa publicznego co następuje:

W sali widzów, w zewnętrznych kurytarzach i na schodach prowadzących do sali widzów, jakoteż w kurytarzach i na schodach prowadzących na scenę i do ubikacyj bocznych sceny każdego teatru, który ma oświetlenie gazowe lub elektryczne, musi być nadto zaprowadzone odpowiednie oświetlenie rezerwowe światłem z tłuszczu, a mianowicie olejem roślinnym albo świecami (ze stearyny, łoju i t. p.).

W szczególności muszą być wszystkie wyjścia z wnętrza sali widzów zaopatrzone światłem rezerwowem czerwono oszklonem. Przy światłach tych należy urządzić bezpośredni dopływ świeżego powietrza i odprowadzenie na zewnątrz spalonych gazów.

Światła rezerwowe mają być urządzone w dostatecznej ilości w każdem dostępnem miejscu i tak samo jak oświetlenie główne, palić się tak długo, dopóki teatr w zupełności nie będzie opróżniony.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 15. czerwca 1902 L. 69.537, w sprawie zezwolenia na transportowanie opodatkowanej wódki, piwa, oleju mineralnego i cukru w obrocie między krajami korony węgierskiej, względnie Bośnią i Hercegowiną a królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa na drodze Gorlice przez Sękowę i Konieczną do Zboró i Bartfeld.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 6. czerwca 1902 L. 38.375 i odnośnie do tutejszych rozporządzeń z dnia 13. sierpnia 1894 L. 75.166, 24. lipca 1899 L. 79.382, 12. stycznia 1900 L. 143.853 ex 1899 i z dnia 9. maja 1901 L. 47.580 podaje się niniejszem do wiadomości, że opodatkowaną wódkę, piwo, olej mineralny i cukier w obrocie między krajami korony węgierskiej, względnie Bośnią i Hercegowiną a królestwami i krajami reprezentowanemi w Radzie państwa, a mianowicie wódkę w ilościach większych niż jeden liter, piwa w ilościach większych niż dwa litry a cukier i olej mineralny w ilościach większych niż dwa kilogramy wolno transportować także drogą z Gorlic przez Sękowę i Konieczną (okręg skarbowy Nowy Sącz) do Zboró i Bartfeld na Węgrzech.

Oddziałem straży skarbowej położonym najbliżej tej dro i jest oddział straży skarbowej w Gorlicach.

Korytowski w. r.

Nr. 57.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. czerwca 1902 L. 42.714, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Stary Sambor na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i maliniaku.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwala na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Stary Sam-

bor na dalszy pobór przyzwolonych jej pierwotnie ustawą z dnia 11. stycznia 1881 Dz. u. kr. Nr. 26. opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i maliniaku do końca r. 1910 z tem jednak zastrzeżeniem, że opłaty te nie mogą przekraczać:

1. od jednego hektolitra piwa kwoty 2 K;

2. przy palonych napojach spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć alkoholometrem, kwoty 16 h od stopnia alkoholu czyli kwoty 16 koron od hektolitra alkoholu;

3. przy słodzonych napojach spirytusowych to jest przy araku, rumie i rosolisie kwoty 3 K od hektolitra, wreszcie

4. od miodu, wiszniaku i maliniaku kwoty 10 h od litra.

Od opłat tych wolną jest wódka we wszystkich tych wypadkach, w których według rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. uwolnioną jest ona od państwowego podatku konsumcyjnego.

Wreszcie opłaty te nie mogą być żądane za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.